

8. स्वास्थ्य व्यवस्थापन

रोग लगेर उपचार गर्नु भन्दा रोग लग्न नदिनु बुद्धिमानी भन्ने बनाईलाई बाखा पालन व्यवसायमा चरितार्थ पार्नु पर्छ किनकि जति खर्च बाखाको उपचारमा लाग्छ त्यो भन्दा बढी घाटा व्यवसायीले व्यहोर्नु पर्छ । जसको लागि नियमित रूपमा जैविक सुरक्षा अपनाउने, जुत्तो परिक्षण गरि तल दिएका जुकाको औषधि खुवाउनु पर्छ।

बाखाको लागि वार्षिक जुकाको औषधि खुवाउने तालिका

क्र.स.	औषधिको नाम	खुवाने महिना	मात्रा	परजीवी विरुद्ध
१	एलवेण्डाजोल	वैशाख	७.५ मि.ग्रा./के.जी.	गोलो र नाम्ले जुका
२	फेन्वेन्डाजोल	जेष्ठ	७.५ मि.ग्रा./के.जी.	फत्ते र गोलो जुका
३	प्राजिकुईन्टल	आषाढ	१० मि.ग्रा./के.जी.	फित्ते जुका र चूर्ना
४	एलवेण्डाजोल	श्रावण	७.५ मि.ग्रा./के.जी.	गोलो र नाम्ले जुका
५	फेन्वेन्डाजोल	भाद्र	७.५ मि.ग्रा./के.जी.	फित्ते जुका र चूर्ना
६	एलवेण्डाजोल	मङ्सिर	७.५ मि.ग्रा./के.जी.	गोलो र नाम्ले जुका
७	प्राजिकुईन्टल	फाल्गुन	१० मि.ग्रा./के.जी.	फित्ते जुका र चूर्ना
८	आईभरमेक्विटन	आवश्यकता अनुसार	१ एम.एल./३३ के.जी. शारीरिक तौल	भिन्नि तथा बाहिरी परजीवी
९	अक्सिक्लोजानाईड	श्रावण	१५ मि.ग्रा./के.जी.	गोलो, नाम्ले र अन्य भिन्नि परजीवी

जुत्तो परिक्षण गर्ने व्यवस्था नभएको स्थानमा फमचा कार्डको आधारमा पनि औषधि खुवाउन सकिन्छ । बाहिरी परजीवीको हकमा भने वर्षको २ पटक आश्विन र चैत्रमा बाखालाई डिपिङ्ग गर्नुपर्छ र अन्तिमा बचेको पानी खोरमा छर्कनुपर्छ ।

बाखाको लागि वार्षिक खोप लगाउने तालिका

क्र.स.	रोगको नाम	पहिलो पटक लगाउने उमेर	मात्रा	दोस्रो पटक	लगाउने समय
१	पि.पि.आर	३ महिना भन्दा बढी	१ एम.एल. छालामुनि	नपर्ने	वार्षिक रूपमा माघ/फागुन
२	खोरैत	३ महिना भन्दा बढी	२ एम.एल. छालामुनि	नपर्ने	वार्षिक रूपमा वैशाख/जेष्ठ
३	इन्टिरोटक्सीमिया	३-४ महिना भन्दा बढी	५ एम.एल. छालामुनि	पहिलो पटक लगाएको ३-४ हप्ता पछि	प्रत्येक ६ महिनामा वैशाख-असोज

५. बजार व्यवस्थापन

बाखा फार्मलाई व्यवस्थित बनाउन ट्यागिङ्ग र रेकडिङ्ग अनिवार्य रूपमा गर्नुपर्छ अन्यथा फार्ममा भएका बाखा कुन जात र कति ब्लड लेवलका हुन् भन्ने थाहा नहुने हुँदा कुनै पनि बाखा तथा बोकालाई प्रजननको लागि विक्री गर्न सकिन्न । पाठा जन्मेको २-३ महिनामा पहिलो पटक छनोटगरी व्याडको लागि अनुपयुक्तलाई सोहि समयमा खसी पार्नुपर्छ ।



खसी पारेको १२-१५ महिना भित्र खसीलाई बेची सक्नु पर्छ र व्याडको लागि उपयुक्त बोकालाई ८/९ महिनाको उमेरमा विक्री गर्दा उपयुक्त मूल्य पाईन्छ । बाखा पालन व्यवसायलाई कृषि पर्यटन सँग

जोड्दा नाफा कमाउने सम्बन्धमा बढी हुन्छ भने बाखा फार्मबाट सुरुको समयमा आम्दानी नहुने हुँदा लोकल कुखुरा, प्राइगारिक तरकारी तथा घाँसको विउ र बेर्ना उत्पादन गरि नियमित विक्री गर्दा खर्च धान्न सहज हुन्छ । व्यवसायलाई बढी नाफामूलक बनाउन उत्पादन कर्ता मात्र नभई मूल्य शृंखलाको प्रत्येक स्टेपमा आफै सहभागी हुनु पर्छ । पहाडमा पनि पशु हाटबजारको व्यवस्था मिलाउन सके खसी बोकालाई विक्री वितरणमा सहजता हुन्छ । बाखा पालनको दश बुँदे अवधारणालाई व्यवहारमा उतार्नसके बाखा पालन व्यवसाय अझ बढी व्यवस्थित हुन्छ ।

सानन बाखाको बोकालाई मासुको लागि र बाखीबाट उत्पादन हुने दूधबाट चिज, पनिर, साबुन तथा अन्य कस्मेटिक्स सामान बनाई बढी भन्दा बढी मूल्यमा विक्री गर्न सकिन्छ । पस्मिनाको उत्पादन र गुणस्तर बढाएर विभिन्न सामान बनाई विदेशी मुद्रा आर्जन गर्न सकिन्छ । बाखापालन व्यवसायीहरू एउटा संघ संस्थामा आवद्ध भई बाखापालक कृषकको हक हितमा लड्नसके बाखापालन व्यवसायमा रहेका नीतिगत समस्याहरू समाधान गर्न सकिन्छ ।

सम्पूर्ण बाखा फार्मले अनिवार्य रूपमा बाखाको विमा गरि सम्भावित जोखिमलाई न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ साथै बाखाको जात उमेर, अवस्था र परल मूल्य अनुसार विमाङ्क रकम कायम गर्न विमा ऐनमा सुधार गर्नु पर्ने देखिन्छ ।

प्रकाशन:



नेपाल सरकार

कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय

कृषि सूचना तथा प्रशिक्षण केन्द्रद्वारा प्रकाशित

हरिहरभवन, ललितपुर

प्रकाशन मिति: ६-२०७८

फोन नं. ०१-५४२२२५५८, ५४२५६९७, ५५२२२४८, ५५५५१२७

Email: info@aic.gov.np, website: www.aic.gov.np

किसान कल सेन्टर टोल फ्रि नं.: १६६००९९५०००



लेखक

श्री दिपक अधिकारी, वैज्ञानिक

नेपाल कृषि अनुसन्धान परिषद अन्तर्गत राष्ट्रिय बाखा

अनुसन्धान कार्यक्रम, बन्दीपुर, तनहुँ

परिचय

नेपाल कृषि प्रधान देश हो । राष्ट्रिय गार्हस्थ्य उत्पादनको २४.२६% हिस्सा कृषि क्षेत्रले ओगटेको छ । कृषि पेशाको अभिन्न अङ्गको रूपमा रहेको पशुपालन क्षेत्रले कृषिको गार्हस्थ्य उत्पादनमा २५.७% योगदान दिएको छ । पशुपालन क्षेत्रमा बाख्रा पालन एक महत्वपूर्ण तथा हाल व्यवसायीक रूपमा बढ्दै गएको एउटा प्रमुख व्यवसाय हो । नेपालका करिब ४३% घरधुरीले बाख्रा पालिरहेका छन् भने हाल बाख्राको संख्या १,२८,११,९५३ रहेको छ जसबाट ७५,०२३ मे. टन मासु उत्पादन भईरहेको छ जुन जम्मा मासु उत्पादनको १३.५९% हो (कृषि तथा पशु विकास मन्त्रालय २०७७) ।

विक्रम सम्बत २०६२ मा विदेशबाट २,७४,८१४ वटा खसी, बोका तथा बाख्रा नेपालमा आयात भएकोमा २०६७ मा यो संख्या बढेर ४,७५,८५३ पुग्यो । खसीको मासुको माग बढे अनुसार नेपाली कृषकहरूले पनि बोर लगायत बढी उत्पादनशील जातका बाख्रा तथा व्यवसायिक ब्राखापालनमा उल्लेख्य वृद्धिको कारण बाख्राको उत्पादन र उत्पादकत्व बढेको हुँदा प्रत्येक वर्ष खसी बोकाको आयात घटेको छ । जसको फलस्वरूप २०७७ मा १०,२९२ वटा खसी, बोका तथा बाख्रा भारत र अस्ट्रेलियाबाट र २०७८ मा १३,८२७ भारतबाट आयात भएको पाईन्छ ।

हाल मासुको लागि मात्र नभएर दूध तथा चिज उत्पादनको दृष्टिकोणबाट पनि बाख्रा पालन थालिएको छ । यसको साथै च्याडप्राबाट उत्पादन हुने पश्मिनाको गुणस्तर वृद्धि गरि सो बाट बन्ने उच्चकोटिका लत्ताकपडा निर्यात वृद्धि गर्न सकेमा तथा बाख्राको छाला, हड्डी र बोसोको सहि सदुपयोग गर्न सकेमा यो व्यवसायबाट मननय अर्थिक लाभ लिनुको साथै वेरोजगारको समस्या समेत कम हुन्छ । साथै बाख्राको मासु विदेश निर्यात गर्न सकिने प्रबल सम्भावना छ भने यसको मल मुत्र प्राङ्गारिक कृषि उत्पादनको लागि उपयुक्त हुन्छ । नाफामूलक बाख्रा पालन व्यवसायको लागि जात तथा प्रजनन, सन्तुलित आहारा, पौष्टिक घाँस र चरन, व्यवस्थित खोर निर्माण, स्वास्थ्य व्यवस्थापन तथा बजार व्यवस्थापनमा विशेष ध्यान दिनुपर्छ ।

१. जात तथा प्रजनन व्यवस्थापन

बाख्रा पालन व्यवसाय गर्ने कृषकहरूले आफुले व्यवसाय गर्ने स्थानमा हुन सक्ने उपयुक्त बाख्राका जातहरू छनोट गरि यो व्यवसाय सुरु गर्नु पर्छ । मध्य पहाडमा मासुको लागि उपयुक्त बाख्राको जातहरू शुद्ध खरी, शुद्ध बोर, खरी र जमुनापरी क्रस, खरी र बोर क्रस, खरी र बोर क्रस, शुद्ध बारबरी हुन् र बोका भने



८७.५ देखि १००% बोरको ब्लड लेवलको खरी सँगको क्रस वा शुद्ध राख्नु पर्छ । तेस्तै तराईको लागि तराई बाखा, शुद्ध बोर, तराई बाखा र जमुनापरी क्रस, तराई बाखा र बारबरी क्रस, तराई बाखा र बोर क्रस, शुद्ध बारबरी तेस्तै बोकाको हकमा ८७.५ देखि १००% बोरको ब्लड लेवलको तराई बाखा सँगको क्रस वा शुद्ध उपयुक्त हुन्छ ।

बाखा पालन सुरुवात गर्दा ५ बाखा प्रति रोपनी जमिनका दरले घाँस खेति गर्नु पर्छ भने ३० बाखा बराबर १ व्याड बोका र १ कामदारको अनुपात मिलाउनु पर्छ । सुरुको व्याड बोका सोहि माउहरूको लागि ५ वर्ष सम्म प्रयोग गर्न सकिन्छ तर पाठीको लागि छुट्टै व्याड बोका व्यवस्था गर्नपर्छ । स्थानीय जातको बाखाका पाठापाठीलाई १० महिना र उन्नत जातको १२ महिना भएपछि प्रजननको लागि प्रयोग गर्ने गर्नुपर्छ । पाठापाठी ३ महिनाको भएपछि अनिवार्य रूपमा माउको दूधबाट छुटाउनु पर्छ । व्याड बोकालाई सम्भव भएमा हप्तामा ३ वटा र नभएमा दिनमा १ वटा बाख्रामा भन्दा बढी प्रजनन नगराउने गरी व्यवस्था गर्नुपर्छ । प्राकृतिक तथा कृत्रिम गर्भाधान गराउदा हाड नाता पर्न दिनुहुन्न भने प्रत्येक पुस्तामा राम्रा बाखा र बोका छनोट गरि क्रस गराउनु पर्छ र नराम्रालाई हटाउदै जानुपर्छ । राष्ट्रिय बाखा अनुसन्धान कार्यक्रम बन्दीपुरमा भएका शुद्ध जातका बाखाको उत्पादकत्व हेर्दा बोर बाखाको वार्षिक तौल सबै भन्दा बढी ५१.५२ के.जी. देखिन्छ जुन स्थानीय खरी बाखाको भन्दा दोब्बर हो भने बोर क्रस बाखाको तौल खरीको भन्दा ५०-५५% बढी पाईएको छ ।

२. सन्तुलित आहारा. पौष्टिक घाँस र चरन

सामान्यतया बाखाको लागि उसको शारीरिक तौलको ४% सुख्खा पदार्थको आवश्यकता पर्छ । सामान्य अवस्थामा शारीरिक तौलको १% का दरले दाना दिनु पर्छ । तर व्याउने ६० दिन अगाडी र व्याएको ६० दिन सम्म भने २% का दरले दाना दिनु पर्ने हुन्छ । बाख्रालाई चाहे अनुसार पानी खाने व्यवस्था गर्नुपर्छ भने एक दिनमा ३ पटक घाँस र २ पटक दाना दिनुपर्छ । बाखाको आहारामा हुने सुख्खा पदार्थको विभाजन निम्न अनुसार गर्नु पर्छ ।

भर्खर जन्मेका पाठापाठीको लागि १६-१८% प्रोटीन भएको क्रिप रासन खुवाउनु पर्छ भने व्याउने तथा व्याएका बाखाको लागि १७-१८% कच्चा प्रोटीन भएको दाना र सामान्य अवस्थाको बोका, बाखा तथा खसीको लागि १२-१३% प्रोटीन भएको दाना दिनु पर्छ ।



वर्षेभरी घाँसको व्यवस्था गर्नको लागि स्थानीय हावापानीमा हुने हिउदे, वर्षे, तथा बहु वर्षे भूईँ घाँसको साथ साथै डाले घाँस लगाउनु पर्छ । छिट्टो बढ्ने डाले घाँस जस्तै टंकी, किम्बु, राई खनायो र ईपिल-ईपिललाई विशेष जोड दिनु पर्छ । हिउद तथा सुख्खा मौसममा घाँसको अभाव हुन नदिन साईलेजको व्यवस्था गर्ने, हे बनाउने तथा पराल उपचार गरि खुवाउने साथै सुख्खा याममा खनिजको कमि हुन नदिन युरिया मोलासेस मिनिरल ब्लक बनाएर ५० ग्राम प्रति बाखा प्रति दिन खुवाउने गर्नुपर्छ र स्थानीय जातका पाठी, थारा बाख्रालाई चराउने तथा उन्नत जातको बाखा, खसी, बोकालाई बधुवा गरि पाल्नु पर्छ जसले गर्दा ज्यामी र घाँसको व्यवस्थापन गर्न सहज हुन्छ ।

३. व्यवस्थित खोर निर्माण

खोर बनउने ठाउँ तातो, ओभानो, न्यानो, पाहारिलो तथा दक्षिण दिशा फर्किएको पाटो हुनु पर्छ । खोर बनाउँदा खोरको मोहडा दक्षिण दिशा फर्काएर बाखाको उमेर, अवस्था, लिङ्ग अनुसार छुट्टा छुट्टै खोर तथा कोठाको व्यवस्था हुने गरि बनाउनु पर्छ । खोर बनाउदा स्थानीय सामग्रीको प्रयोग गरि जति सक्दो कम खर्चमा निम्न नापको निम्न डिजाईन अनुसार बनाउनु पर्छ ।

क्र.स.	विवरण	नाप
१	खोरको लम्बाई	बाखाको संख्या अनुसार
२	खोरको चौडाई	६-८ मि. (१२ मि भन्दा नबढाउने)
३	जगको गहराई	७५ से.मि.
४	भूईँको भिरालो पन	३.५ देखि ५%
५	भुइँको सतह देखि टाँडको उचाई	१ मि. देखि १ मि. २५ से.मि.
६	कोरिडोरको चौडाई	१ मि. ५० से.मि.
७	मूल ढोकाको चौडाई	१ मि. २० से.मि.
८	मूल ढोकाको उचाई	१ मि. ७५ से.मि.
९	प्रति कोठा बाखाको संख्या	२५ देखि ३०
१०	प्रति कोठा बोकाको संख्या	१ राख्नु उपयुक्त हुन्छ

नियमित रूपमा खोरको सर सफाई गर्न सकेको खण्डमा रोग तथा परजीवीको प्रकोप कम हुन्छ ।

बाखाको संख्या अनुसार ३ देखि ६ वटा कोठा भएको खोर बनाउन सकिन्छ भने कोठाको लम्बाई र चौडाई पनि बाखाको संख्या अनुसार नै घटबढ गर्नुपर्छ । भर्खर जन्मेका पाठापाठीहरूको लागि जाडो समयमा ब्रूडिङ गर्न सके मृत्युदरलाई सून्यमा झार्न सकिन्छ । खोरको नजिक बाखा खेल्ने याई बनाउनसके जाडोको समयमा घाम तपाउन, उपचार गर्न, बोका खोजेको पत्ता लगाई कृत्रिम तथा प्राकृतिक गर्भाधान गराउन सहज हुन्छ ।